

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΠΡΟΦΥΛΛΙΔΗ

Άποψη

Όταν ενδίδεις συνεχώς...

Κυρίαρχο στοιχείο στις διεθνείς σχέσεις μιας χώρας είναι το πόσο σε υπολογίζει κανείς. Για να είναι μια χώρα σεβαστή, δεν πρέπει να χαρακτηρίζεται από ενδοτισμό και διαρκή υποχωρητικότητα, αλλά να ξεκαθαρίζει με αποφασιστικότητα το έσοχατο σημείο υποχώρησης που δεν θα ανεχθεί να ξεπεραστεί. Δυστυχώς, η εξωτερική μας πολιτική χαρακτηρίζεται από σύνδρομο φοβίας, ανασφάλειας και συστηματικού ενδοτισμού έναντι πάντων, ιδίως όμως απέναντι στην Τουρκία και την Αμερική.

Έτσι, δεν πρέπει να εκπλήσσει κανέναν, πολύ περισσότερο την ελληνική διπλωματία, η δήλωση του αμερικανού πρεσβευτή στην Αθήνα περί ύπαρξης τουρκικής μειονότητας στη Θράκη. Επειδή στη διπλωματία τίποτε δεν γίνεται τυχαία, η δήλωση αυτή έχει συγκεκριμένη στόχευση, που ελάχιστη σχέση με τη δήθεν προστασία από την Αμερική των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ανά την υφήλιο και ειδικότερα στη Θράκη.

Οι πιο αιματηρές συγκρούσεις αυτή τη στιγμή στο Ιράκ είναι οι εμφύλιες διαμάχες ανάμεσα στους σουνίτες και τους σίιτες. Ο μόνος πρακτικός τρόπος απεγκλωβισμού των Αμερικανών από το Ιράκ είναι η τριχοτόμηση της χώρας (σουνίτες - σίιτες - Κούρδοι) καταρχάς σε αυτόνομες περιοχές και σε ορατό χρόνο σε ανεξάρτητα κράτη. Οποιαδήποτε ιδέα, όμως, περί κουρδικού κράτους εξαγριώνει την Τουρκία. Έτσι, η Αμερική, για να αντισταθμίσει την καταστροφική για τα τουρκικά συμφέροντα προοπτική δημιουργίας κουρδικού κράτους, προσφέρει διάφορα μικρά αντιστάθμισματά στην Άγκυρα. Ένα από αυτά ήταν η αμερικανική δήλωση περί τουρκικής μειονότητας στη Θράκη, που είναι αντίθετη με τη συνθήκη της Λοζάνης, η οποία είναι διεθνής και όχι διμερής συνθήκη. Θα είχε διανοηθεί κάτι τέτοιο η Αμερική αν ως χώρα είχαμε ξεκαθαρίσει ότι η συνθήκη της Λοζάνης, που αναγνωρίζει μουσουλμανική και όχι τουρκική μειονότητα στη Θράκη, είναι το έσοχατο σημείο υποχώρησης του ελληνισμού και οποιαδήποτε σκέψη τροποποίησής της θα δημιουργούσε γενικευμένα αναστάτωση στην περιοχή; Δυστυχώς, δεν το κάναμε, ούτε αξιοποιήσαμε τη δύναμη της ελληνοαμερικανικής ομογένειας, γι' αυτό η πίεση ασκείται μονίμως προς την κατεύθυνσή μας.

Τέτοιες μέρες πριν από δύο χρόνια, η Αμερική αναγνώριζε τα Σκόπια ως «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Ούτε τότε υπολόγισε τις ελληνικές θέσεις. Οι Αμερικανοί δεν είναι ούτε φιλέλληνες ούτε ανθέλληνες. Εξυπηρετούν απλώς τα συμφέροντά τους σε βάρος όποιων ενδίδουν και δεν ανθίστανται εγκαίρως.